DOSAR NR.4058/2/2019

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
Sentinţa civilă nr. 860
ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN 11.12.2019
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREŞEDINTE: RAMAŞCANU BEATRICE LENUŢA
GREFIER: DINCĂ GEORGIANA-DANIELA

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul ALBU GHEORGHE, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008)".

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în şedinţa publică din data de 4.12.2019, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru astăzi, 11.12.2019, când, în aceeaşi compunere, a hotărât următoarele:

C U R T E A,

1. **Prin acţiunea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios Administrativ şi Fiscal la data de 15.07.2019 sub nr. 4058/2/2019,** reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul ALBU GHEORGHE a formulat acţiune în constatare, solicitând instanţei de judecată ca, prin hotărârea pe care o va pronunţa să constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât.

În motivarea acţiunii s-a arătat că, în fapt, pârâtul ALBU Gheorghe ocupă funcţia de membru al Consiliului Local al oraşului Zimnicea, judeţul Teleorman. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile ori în funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h).

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul notei de constatare nr. DI/1/1572/08.11.2018, pârâtul, subinginer în cadrul întreprinderii de Execuţie şi Exploatare a Lucrărilor de îmbunătăţiri Funciare (I.E.E.L.I.F.) Teleorman - secţia de irigaţii Zimnicea, a fost recrutat „în scopul cunoaşterii şi prevenirii oricăror fapt şi fenomene de natură să lezeze securitatea statului, cât şi realizării unei supravegheri informative a elementelor aflate în atenţia organelor de Securitate, cunoscute cu antecedente politico-penale ori necunoscute însă pretabile la astfel de acţiuni. A întocmit şi semnat olograf, cu numele real, la data de 27.10.1983 un Angajament. A preluat nume conspirativ „ANDREI DAN" (1983-1988).

În concluzie, a solicitat reclamantul să se constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul ALBU Gheorghe, analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reţinute în nota de constatare nr. DI/1/1572/08.11.2018. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii.

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

A reţinut reclamantul nota informativă din data de 22.05.1988 (voi. 2, filele 1-1 v), care se regăseşte în dosarul R 373868, întocmită şi semnată olograf cu numele conspirativ „ANDREI DAN", referitoare la revolta unor persoane privind sistematizarea unor localităţi.

• „Am asistat la unele discuţii care se fac pe marginea indicaţiilor de partid ce au fost publicate în presa centrală cu privire la sistematizarea localităţilor rurale. Astfel, din discuţiile purtate cu ing. C.D., am aflat că la intenţia de a se trece la demolarea unor locuinţe din periferia oraşului Zimnicea cetăţenii din zonă s-au împotrivit fizic în sensul că au pus mâna pe cazmale, lopeţi şi l-au întâmpinat pe numitul B. care lucrează la Consiliul Popular /.../. Pe această temă electromecanicii P.F. şi D.G. au discutat că în general oamenii, vecinii nu sunt de acord cu demolarea pe motiv că nu li se asigură întâi locuinţă şi pentru că la bloc nu ar mai putea creşte păsări, animale. De asemenea, socrul sursei /.../ achizitor pe linie de cooperaţie a mers la unii cetăţeni din Zimnicea pentru achiziţii şi a întâmpinat rezistenţa oamenilor, care au afirmat că nu au de unde şi că dacă-i mai şi demolează cu atât mai mult nu vor avea de unde."(dosarul nr. R 373868, voi. 2, f. 1-1v).

Este de notorietate faptul că asemenea comentarii legate de colectivizare erau interzise de regimul comunist. Astfel, potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „procesul de colectivizare apare în fapt ca un adevărat război împotriva ţărănimii. Acest război s-a bazat pe principiul luptei de clasă, prin care partidul-stat a încercat să spargă solidaritatea ţărănimii, să transforme din temelii structura socială a lumii rurale şi să o subordoneze planurilor sale de inginerie socială. Datorită faptului că ţărănimea constituia nu numai majoritatea populaţiei şi principala categorie socială a ţării dar era şi păstrătoarea unui mod de viaţă tradiţional, colectivizarea apare ca un război împotriva poporului român, menit să distrugă proprietatea privată la sate şi să-i transforme pe ţăranii liberi în lumenproletari angajaţi în realizarea iluzoriei utopii sociale a regimului. /.../ existenţa unei ţărănimi libere, neinclusă în sistemul economic socialist şi situată în afara sferei de control a partidului-stat, era de neconceput pentru autorităţile comuniste. Pe de o parte, dogma marxist-leninistă afirma că <mica proprietate generează capitalism zi de zi, ceas de ceas, spontan şi în proporţii de masă>. Pe de altă parte, prin proprietatea asupra pământului, ţărănimea controla resurse necesare nu numai plăţii datoriilor de război şi supravieţuirii populaţiei urbane, ci şi dezvoltării economice a ţării. Reorganizarea socială a lumii rurale prin exproprierea şi exploatarea sistematică a ţărănimii era astfel considerată o condiţie fundamentală pentru implementarea proiectului comunist de industrializare forţată a României." (Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, Bucureşti, 2006, f. 425 - 426).

Importanţa, pentru organele de Securitate, a materialului informativ furnizat de către domnul ALBU Gheorghe, rezultă şi din sarcinile şi măsurile dispuse acestuia de către ofiţerul de legătură:

> Nota ofiţerului: „Nota a fost luată pentru a se exploata la buletin. Electromecanicul D. a fost avertizat de cpt. M.N. pentru colportarea ştirilor de la E.L (Europa sublinierea C.N.S.A.S.) Sarcini: Să informeze aspecte asemănătoare în continuare. Să urmărească concepţiile şi activitatea profesională a lui D.." (dosarul nr. R 373868, voi. 2, f. 1-1v);

Pe cale de consecinţă, furnizarea unor informaţii de această natură se referă la activităţi îndreptate împotriva regimului comunist.

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului.

Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cea prezentată anterior nu rămâneau fără urmări.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la viaţă privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârâtul ALBU Gheorghe au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

În drept, acţiunea a fost întemeiată pe conţinutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 şi art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi pe dispoziţiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, a solicitat reclamantul să se constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul ALBU Gheorghe.

În dovedirea acţiunii, pârâtul a înţeles să se folosească de proba cu înscrisuri.

2.La data de 23.08.2019 a depus întâmpinare pârâtul Albu Gheorghe, solicitând respingerea acţiunii în constatare.

În cuprinsul întâmpinării, pârâtul a făcut referirile corespunzătoare la fiecare caz în parte, invocând două excepţii:

1) A invocat pârâtul excepţia de neconstituţionalitate a OUG nr. 24/2008. Textul legal privind conceptul de colaborator este neconstituţional, fiind în totală contradicţie cu prevederile art. 15 alin 2 din Constituţia României, din următoarele considerente :

Produce efecte juridice, condamnarea colaboratorului pentru fapte comise în perioade de timp îndepărtate anterioare intrării in vigoare a legii, fapte pentru care chiar penale dacă ar fi fost a intervenit prescripţia, si în mod de neînţeles ele vor produce efecte juridice , respectiv restrângerea unor drepturi, destituiri din funcţie, plata unor drepturi retroactive si altele care în baza unor legi au fost perimate legal.

Efectul juridic, prevăzut de concept, respectiv atingerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, nu stabileşte clar şi fără echivoc ca vreo persoană din cele menţionate în notele date ofiţerului de securitate a avut de suferit din această cauză.

Se încalcă în mod evident principiul neretroactivităţii legii, legea producând efecte pentru fapte petrecute anterior dar şi drepturile şi libertăţile omului, respectiv dreptul la apărare în faţa CNSAS la un proces echitabil şi just, colaboratorul apărând în faţa instanţelor de judecată ca pârât într-o cauză numită acţiune în constatare care la această dată nu se poate spune că ar exista posibilitatea concluzionării comiterii unor fapte specifice poliţiei politice.

- Procedura instituită de art. a ; 9 si 1f) din OUG 24/2008 si legea nr. 293 /2008 privind modalitatea de stabilire a colaboratorului este de asemenea neconstituţionala ,ea încălcând flagrant

prevederile art. 16 din Constituţia României ,care prevede ca : „ Cetăţenii sunt egali in fata legii si autorităţilor publice, fără privilegii şi fără discriminări. Nimeni nu este mai presus de lege."

Consideră pârâtul că prin acţiunea pe care a formulat-o CNSAS se situează deasupra legii şi a obiectului ei din următoarele considerente:

Art. 8 din legea 341/ 2004 nu a suferit modificări după apariţia legii 293 / 2008.

S-a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunţa instanţa să constate existenţa calităţii pârâtului de colaborator fără a respecta legea în temeiul căreia a fost făcută cererea de către această instituţie a statului. Apreciază pârâtul că se situează deasupra legii, asumându-şi răspunderi pentru care legea 341 /2004 nu a abilitat-o.

Sub un alt aspect este încălcat şi principiul constituţional prevăzut de art. 30 aliniat 6 potrivit căruia „ Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viaţă particulara a persoanei si nici dreptul la propria imagine .

Este evident ca legea 293/2008 îi încalcă pârâtului libertatea de exprimare, demnitatea şi onoarea având în vedere faptul că informările făcute către ofiţerul de securitate vizau în special o organizare defectuoasă şi managementul deficitar în special privind consumurile energetice, chiar când i se cerea să sigileze prizele în condiţia în care acesta vedea cum se consuma inutil energie electrică în cantităţi enorme (megawaţi) prin decizii eronate la staţiile de pompare.

În concluzie pentru prima excepţie invocată a solicitat pârâtul instanţei admiterea acesteia.

2) A invocat pârâtul excepţia lipsei de obiect a acţiunii, considerându-se îndreptăţit să invoce această a doua excepţie având în vedere că prin acţiunea pe care o formulează reclamanta solicită instanţei să se constate existenţa calităţii de colaborator al securităţii. In acest scop enumeră câteva informaţii furnizate securităţii şi face referire la cele două condiţii care potrivit prevederilor legii 293 /2008 trebuiesc îndeplinite pentru a fi considerat colaborator. Acestea sunt simple referiri în care nu se demonstrează că au existat repercusiuni asupra persoanelor nominalizate în notele de informare. In aceste condiţii reclamanta adresându-se instanţei pentru a constata calitatea de colaborator al securităţii nu a făcut decât să aglomereze în mod inutil activitatea acesteia.

A solicitat pârâtul instanţei admiterea excepţiei invocate, cu menţiunea că pe fondul cauzei, va prezenta şi explica cu detalii si urmări la notele de informare invocate de reclamant.

Referitor la nota informativă din 22.05.1988, a arătat pârâtul că era de notorietate publică proiectul de sistematizare al oraşului Zimnicea în care se prevedea demolarea caselor din zona de est a oraşului, unde se afla si locuinţa părinţilor pârâtului. După demolare locuitorii urmau să fie transferaţi la blocurile din centrul oraşului construite după cutremurul din 1977. Informaţia dată ofiţerului a fost de notorietate în oraş fiind comentată de locuitori şi nu a produs niciun fel de consecinţe, s-a renunţat la proiect, iar in blocuri s-au mutat doar cei care au dorit. De precizat că în mod eronat reclamanta leagă acest fapt de actul colectivizării din ţara care în zona unde locuia pârâtul se încheiase cu mult timp în urmă.

Referitor la electromecanicul D care a fost avertizat de cpt. M.N. pentru colportarea ştirilor de la el, a precizat pârâtul că era în echipa de tehnicieni electromecanici pe care o coordona şi de la el a aflat ca a fost chemat de ofiţerul M.N. din Zimnicea şi avertizat. Pârâtul a mers la ofiţerul M.N. căruia i-a relatat că era de faţă când a avut loc discuţia între electromecanicii din echipa de automatizări pe care a condus-o şi discuţiile au fost banale fără să creeze consecinţe.

A constatat pârâtul că discuţia purtată cu ofiţerul MN a condus la diminuarea stării tensionate care se instalase între ei. Ulterior pârâtului i s-a cerut să dea informaţii despre electromecanicul D de către Mr. .... i-a relatat situaţia precizându-i că nu mai sunt probleme, că era vorba de băieţii din echipa sa de automatizări.

A solicitat pârâtul instanţei să ia act de faptul că informaţiile la care s-a referit mai sus cu privire la electromecanicul D nu au fost de natură să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, mai precis nu a fost prejudiciat în niciun fel în viaţa personală sau profesională, aşa cum în mod greşit a concluzionat reclamanta în acţiunea formulată.

În concluzie, cu solicitarea de a respinge acţiunea reclamantei ca nefondată - în eventualitatea că vor fi respinse cele două excepţii invocate şi se va intra pe fondul cauzei, a arătat pârâtul că va face câteva scurte precizări pentru a fi avute în vedere la pronunţarea hotărârii.

Colaborarea pârâtului cu securitatea nu a fost benevolă, fiind determinată de exercitarea unor presiuni asupra pârâtului ca urmare a două întâlniri pe care le-a avut cu grupuri restrânse de cetăţeni străini. Un grup format din doi cetăţeni bulgari şi unul turc pe care pârâtul şi-a permis să-l cazeze la el acasă şi ulterior discuţii cu un tehnician austriac de la firma Odelga pe care pârâtul l-a ajutat profesional la rezolvarea unor probleme tehnice de automatizări la spitalul orăşenesc Zimnicea.

Aşa cum se poate constata din susţinerile pârâtului în apărare si din înscrisurile pe care reclamanta le-a anexat cererii sale, prin notele de informare pe care pârâtul era nevoit să le dea, nu a lezat pe nimeni prin îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale, în sensul că nicio persoană din cele nominalizate nu a avut de suferit.

În drept, pârâtul şi-a întemeiat întâmpinarea pe dispoziţiile art. 22 cap II NCPC, art. 205-208 şi 247 Cod de Procedură Civilă, legea 293/2008, OUG 24/2008, Constituţia României.

3. În şedinţa publică de la data de 23.10.2019, reclamantul a depus punct de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate, solicitând instanţei să respingă solicitarea pârâtului de sesizare a Curţii Constituţionale ca fiind inadmisibilă având în vedere că nu este dovedită legătura de cauzalitate între prevederile în privinţa cărora a fost invocată excepţia şi soluţionarea prezentei cauze (art. 8-10 din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, cu modificările şi completările ulterioare).

În ceea ce priveşte excepţia de neconstituţionalitate ridicată cu privire la art. 2 lit. b) din acelaşi act normativ, se observă îndeplinirea cerinţei formulate de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în sensul existenţei legăturii dintre prevederile atacate şi soluţionarea cauzei. Astfel, consideră reclamantul că se impune sesizarea Curţii Constituţionale cu privire la excepţia de neconstituţionalitate, numai cu privire la acest articol.

A) Astfel, autorul reţine în mod greşit faptul că, prin constatarea calităţii de lucrător / colaborator al Securităţii, s-ar urmări tragerea la răspundere juridică a persoanelor verificate şi, mai grav, actul normativ ar avea caracter retroactiv (cu pretinsa încălcare a art. 15 alin. 2 din Constituţie), sancţionând persoanele verificate, pentru acte petrecute anterior apariţiei normei.

Printr-o practică extrem de bogată, constantă şi recentă, care a examinat O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, atât în ansamblu, cât şi cu privire la fiecare prevedere în parte, din perspectiva unor motivări foarte variate ale excepţiilor, Curtea Constituţională a observat că actul normativ atacat concordă cu prevederile şi principiile Constituţiei.

Astfel, O.U.G. nr. 24/2008 nu conţine perse prevederi cu caracter sancţionator. în acest sens, Curtea Constituţională s-a pronunţat prin Decizia nr. 267/24.02.2009 (M. Of. 225/06.04.2009), în sens contrar celor reţinute de autorul excepţiei, arătând că actul normativ urmăreşte exclusiv „scopul de deconspirare". Prin aceeaşi decizie, Curtea a concluzionat că O.U.G. nr. 24/2008 „are ca finalitate exclusiv deconspirarea persoanelor /.../ prin consemnare publică a activităţii acestora, iar nu stabilirea vreunei răspunderi juridice".

Singurul scop urmărit de O.U.G. nr. 24/2008, prin publicarea faptelor persoane cărora li se reţine calitatea de colaborator sau de lucrător al Securităţii, este acela de a face cunoscute activităţile abuzive ale Securităţii - ca instituţie ale angajaţilor, precum şi ale colaboratorilor săi.

Alt scop - atragerea răspunderii juridice (penale sau de altă natură) - nu este urmărit de legiuitor.

Drept urmare, nu se poate reţine pretinsul caracter retroactiv al normei la care se referă autorul excepţiei.

În plus, cu privire la pretinsa încălcare a principiului neretroactivităţii legii. Curtea Constituţională, prin Decizia nr. 1512/17.11.2009 (M. Of. nr. 21/12.01.2010), a reţinut că nu se poate reţine o astfel de interpretare, câtă vreme „efectele atribuirii unei astfel de calităţi se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale".

Or, nota informativă relevantă, în temeiul căreia s-a dispus introducerea prezentei acţiuni în constatarea calităţii de colaborator a pârâtului, conţine informaţii privind nemulţumirile generate ca urmare a implementării programului de sistematizare a localităţilor rurale, program pus în practică ca urmare a „/.../ indicaţiilor de partid ce au fost publicate în presa centrală cu privire la sistematizarea localităţilor rurale. /.../.", aspecte exclusiv politice ce priveau organele de partid ale regimului comunist.

A subliniat reclamantul că, alături de cele expuse, că instanţa de contencios constituţional a cercetat actul normativ în ansamblul său, prin Decizia nr. 530/09.04.2009 (M. Of. nr. 430/24.06.2009), reţinând, în esenţă, că O.U.G. nr.24/2008 urmăreşte deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliţie politică comunistă, fără să promoveze răspunderea politică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală şi juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (aşa cum se reţinuse cu privire la vechiul act normativ).

De asemenea, au mai fost respinse excepţii ce vizau norma în ansamblul său. În acest sens, a menţionat reclamantul Decizia nr. 815/19.05.2009 (M. Of. nr. 394/11.06.2009), dar şi prin Decizia nr. 1502/10.11.2009 (M. Of. nr. 795/20.11.2009).

Pe cale de consecinţă, a solicitat reclamantul respingerea ca inadmisibilă a excepţiei cu privire la art. 8-10 din O.U.G. nr. 24/2008, ca neavând legătură cu soluţionarea cauzei.

În plus, a solicitat reclamantul ca opinia instanţei - formulată în temeiul art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 - asupra excepţiei ce priveşte art. 2 lit. b) din acelaşi act normativ, să reţină considerentele reclamantului, precum şi concluzia caracterului neîntemeiat al excepţiei.

În drept, a invocat reclamantul dispoziţiile Constituţiei României; Legea nr. 47/1992, privind Organizarea şi Funcţionarea Curţii Constituţionale, cu modificările şi completările ulterioare; O.U.G. nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii aprobată, cu modificări şi completări, prin Legea nr. 293/2008.

Analizând actele şi lucrările dosarului, Curtea constată următoarele:

A. Analiza condiţiilor de admisibilitate a sesizării Curţii Constituţionale cu excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor OUG nr. 24/2008, în general, respectiv, art. 8,9, 10 din acelaşi act normativ, excepţie invocată de către pârât:

Astfel cum rezultă din cuprinsul dispoziţiilor art. 29 din Legea 47/1992, pentru a se dispune sesizarea Curţii Constituţionale cu excepţia de neconstituţionalitate a unor dispoziţii legale trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: excepţia să fie ridicată în faţa instanţei judecătoreşti, excepţia să privească neconstituţionalitatea unei legi sau ordonanţe ori a unei dispoziţii dintr-o lege

sau dintr-o ordonanţă în vigoare, **care are legătură cu soluţionarea cauzei** în orice fază a litigiului şi oricare ar fi obiectul acestuia, dispoziţiile legale să nu fi fost declarate neconstituţionale printr-o decizie anterioară a Curţii Constituţionale.

Instanţa va proceda în continuare la analiza acestor condiţii de admisibilitatea a cererii de sesizare a Curţii Constituţionale a României.

a) invocarea excepţiei de neconstituţionalitate în faţa instanţei judecătoreşti:

Excepţia a fost invocată de către pârât în cadrul procesului civil născut ca urmare a cererii de chemare în judecată introdusă de reclamantul C.N:S.A:S pe rolul Curţii de Apel Bucureşti.

În consecinţă, această condiţie este îndeplinită.

b) obiectul excepţiei:

Pârâtul a invocat excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor OUG nr. 24/2008, în general, respectiv, art. 8,9, 10 din acelaşi act normativ.

c) legătura cu soluţionarea litigiului:

În raport de obiectul cererii de chemare în judecată Curtea reţine că această cerinţă a existenţei legăturii între constituţionalitatea dispoziţiilor legale menţionate şi modul de soluţionare a cererii nu este îndeplinită pentru următoarele motive:

Art. 8 din OUG nr. 24/2008 are următoarea reglementare:

Colegiul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii ia în discuţie nota de constatare şi, după caz:

a) aprobă nota de constatare şi dispune Direcţiei juridice introducerea unei acţiuni în constatare a calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia;

b) infirmă nota de constatare şi dispune Direcţiei juridice eliberarea unei adeverinţe din care să rezulte că persoana verificată nu a avut calitatea de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia.

Art. 9 dispune că în cazul în care din nota de constatare rezultă că nu există date sau documente privind calitatea de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării, Colegiul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii dispune eliberarea unei adeverinţe în acest sens.

În sfârşit, art. 10 prevede că notele de constatare şi adeverinţele emise de Colegiul Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii se comunică persoanelor verificate, precum şi persoanelor care au solicitat verificarea, în cazul verificării la cerere, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) Adeverinţele prevăzute la art. 8 lit. b) şi art. 9 se publică de îndată pe pagina proprie de internet a Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii şi pot fi contestate la Secţia de contencios administrativ şi fiscal a Curţii de Apel Bucureşti de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor.

Obiectul prezentei cereri de chemare în judecată este acela de constatare a calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât în baza art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, în condiţii de independenţă şi imparţialitate, de către instanţa de judecată competentă care, în urma administrării întregului probatoriu în cauză, pronunţă soluţia de constatare a calităţii de colaborator al Securităţii.

Procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea şi dreptul la apărare, părţile beneficiind de posibilitatea de a uza de garanţiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-şi susţine poziţia asupra problemelor de fapt şi de drept.

Aşadar, pârâtul nu a dovedit legătura de cauzalitate între reglementarea din art. 8-10 din OUG nr.24/2008 care vizează unele aspecte din cadrul procedurii în faţa Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii şi obiectul prezentei cereri de chemare în judecată.

În ceea ce priveşte invocarea excepţiei de neconstituţionalitate a OUG nr. 24/2008 în mod generic, Curtea arată faptul că nu este admisibilă o astfel de sesizare în care autorul solicitării recurge, de plano, fără indicarea expresă a textelor incidente din actul normativ incident, la invocarea excepţiei de neconstituţionalitate. Este evident că în acest mod, nici instanţa de judecată nu poate verifica întrunirea condiţiilor de sesizare a instanţei de control constituţional, anterior menţionate, prin raportare la un întreg act normativ şi nici, ulterior, Curtea constituţională nu îşi poate exercita controlul de verifica conformitatea textului critica în ansamblul lui, fără particularizarea de către titularul sesizării a normelor legale incidente şi în absenţa indicării motivelor concrete de neconstituţionalitate a acestora.

Punctual, referitor la celelalte prevederi din cuprinsul art. 2 lit. b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, care reprezintă temeiul juridic al prezentei, Curtea observă că acestea au mai fost supuse controlului de constituţionalitate. Astfel, prin Decizia nr. 751 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, paragraful 21, Curtea a reţinut, ca apreciere generală, că Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanţială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securităţii faţă de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea poliţiei politice comuniste, declarată neconstituţională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008.

Prin Decizia nr. 772 din 18 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2015, paragraful 27, Curtea a reţinut că Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 urmăreşte deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică şi politică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală şi juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, şi Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011). Prin aceeaşi Decizie nr. 772 din 18 decembrie 2014, paragraful 30, Curtea a statuat că acţiunile promovate de Consiliu nu tind la obţinerea unei condamnări judiciare, consecinţa acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoştinţa publică a soluţiilor pronunţate de instanţele judecătoreşti în acţiunile în constatarea calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

c) dispoziţiile legale să nu fi fost declarate neconstituţionale printr-o decizie anterioară a Curţii Constituţionale;

Având în vedere aceste argumente, Respinge cererea reclamantului de sesizare a Curţii Constituţionale pentru neîndeplinirea condiţiilor de admisibilitate a excepţiei de neconstituţionalitate a art. 2 lit. b, art. 8, 9, 10 din OUG nr. 24/2008 cu modificările şi completările ulterioare.

B) Asupra fondului cererii, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii, motiv pentru care prezenta acţiune urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente de fapt şi de drept:

Din analiza preambulului şi a prevederilor OUG nr. 24/2008 rezultă că raţiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoaşterii de către membrii unei societăţi postcomuniste a fostului regim totalitar, depăşirii nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, creării unei culturi politice autentice şi a unei societăţi civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnităţi ori funcţii publice (aflându-se în situaţia de a fi garanţii Constituţiei şi ai democraţiei) ori deţin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind o responsabilitate penală a celor în privinţa cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securităţii.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reţine că OUG nr. 24/2008 urmăreşte scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate sau care au efectuat activităţile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, şi punerea la dispoziţia mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnităţile sau funcţiile enumerate în art. 3, precum şi a celor care îşi manifestă intenţia de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnităţi sau funcţii publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecinţe de ordin moral în privinţa celor care au încălcat drepturi şi libertăţi fundamentale în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanţei învestite cu soluţionarea unei acţiuni în constatarea calităţii de lucrător sau, după caz, colaborator al Securităţii, nu este acela de a stabili vinovaţii, de a aplica pedepse şi de a le individualiza, nerealizând o justiţie retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. şi a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de lege pentru existenţa calităţii în discuţie, raţiunea legii şi rolul instanţei fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudenţa C.E.D.O, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiţie şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunţată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Cu alte cuvinte, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliţie politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în fiecare caz în parte (în acelaşi sens pronunţându-se şi Curtea Constituţională a României prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

Curtea constată că în prezenta cauză, sunt îndeplinite condiţii impuse de dispoziţia legală de mai sus, pentru următoarele considerente:

Din înscrisurile aflate la dosar, Curtea reţine că din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1572/8.11.2018, rezultă că pârâtul Albu Gheorghe a fost recrutat pentru supravegherea informativă de către securitate, semnând un Angajament la data de 27.10.1983 , preluând numele conspirativ „Andrei Dan".

Articolul 2 lit. b din OUG 24/2008 defineşte noţiunea de colaborator al Securităţii ca fiind persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor

fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. (...) Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor.

Din textul legal de mai sus rezultă că pentru declararea unei persoane ca fiind „colaborator" al fostei Securităţi este necesară îndeplinirea următoarelor condiţii: 1) furnizarea de informaţii, indiferent sub ce formă; 2) calitatea informaţiilor, de a viza activităţi sau atitudini potrivnice regimului;3) efectele informaţiilor, de a fi apte să conducă la îngrădirea dreptului şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Coroborând înscrisurile depuse de reclamantul CNSAS la dosar, Curtea constată că în cauză s-a făcut dovada faptului că pârâtul a furnizat fostei Securităţi informaţii cu privire la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist care să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, motiv pentru care acţiunea urmează a fi admisă, cu consecinţa constatării calităţii pârâtului de colaborator al Securităţii.

Din analiza înscrisurilor aflate la dosar reiese în mod cert întrunirea primelor două cerinţe legale, respectiv furnizarea de către pârât organelor de securitate pe parcursul unei perioade întinse de timp din 1983 până în 1988 a unor informaţii privind activităţile şi atitudinile negative ale unor cetăţeni criticând diversele măsuri de sistematizare promovate de către statul comunist în oraşul Zimnice (a se vedea nota informativa din 22.05.1988 la adresa numiţilor P.F şi D. Gh), pe lângă un număr de alte 28 de note informative privitoare la diverse alte persoane şi aspecte.

Este de notorietate că orice manifestare negativă contrară politicii oficiale promovate mai ales în legătură sistematizarea, demolarea locuinţelor erau monitorizate de către organele de securitate, având consecinţe negative asupra celor care făceau obiectul supravegherii.

De altfel, informaţiile furnizate de către pârât au fost exploatate, ofiţerul de legătură menţionând ca măsură de verificare avertizarea electromecanicului D pentru colportarea ştirilor, cu menţiunea că „nora a fost luată pentru a se exploata la buletin " (vol 2 f 1.-1v).

Curtea reţine că potrivit jurisprudenţei Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, dispoziţiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 nu cer furnizarea unor pluralităţi de informaţii, fiind suficientă furnizarea uneia singure, dar care să întrunească cele două condiţii ale textului invocat, respectiv informaţiile furnizate să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar şi să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale, condiţii îndeplinite în cauză (în acest sens, de exemplu, decizia nr. 3127 din 20.10.2017 a ICCJ)).

Pe de altă parte, Curtea constată că şi ce-a de-a treia condiţie legală este îndeplinită în cauză, deoarece nu se poate susţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, pârâtul având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare, mai ales că tot lui i s-a trasat de către ofiţerul de legătură obligaţia de a continua să precizeze şi să raporteze faptele persoanelor în cauză.

Este de domeniul evidenţei că măsurile dispuse în temeiul notelor informative mai sus analizate au avut drept consecinţă îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind

mai exact, ingerinţe în viaţa privată, a dreptului la libertatea de exprimare aparţinând persoanelor în cauză care au intrat în vizorul şi supravegherea securităţii.

În concluzie, Curtea reţine că informaţiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Faţă de aceste considerente, având în vedere că în cauză sunt întrunite cumulativ condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, Curtea, în temeiul art. 11 din acelaşi act normativ, va admite prezenta acţiune şi va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE :

Respinge cererea reclamantului de sesizare a Curţii Constituţionale pentru neîndeplinirea condiţiilor de admisibilitate a excepţiei de neconstituţionalitate a art. 2 lit. b, art. 8, 9, 10 din OUG nr. 24/2008 cu modificările şi completările ulterioare.

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, cu sediul în Bucureşti, sector 3, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul ALBU GHEORGHE, domiciliat în Zimnicea, ..., Judeţ Teleorman.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

Cu drept de recurs în termen de 48 de ore de la pronunţare în ceea ce priveşte soluţia de respingere a excepţiei de neconstituţionalitate.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare pentru restul dispoziţiilor.

Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel Bucureşti, secţia a VIII a Contencios Administrativ şi Fiscal.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 11.12.2019.

PREŞEDINTE,
Ramaşcanu Beatrice Lenuţa

GREFIER,
Dincă Georgiana-Daniela

ROMÂNIA 21 IUN. 2024
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA S8-Cont adm fiscal.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 4058/2/2019 se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF,

CONFORM CU ORIGINALUL

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. .... în sumă de scutit lei
GREFIER ŞEF,

Definitivă prin resp. rec. mt. dec. nr. 2967/25.05.2022 dos. 4058/2/2019/CCF

Red./Tehored. R.B.L./ 4 ex. /25.02.2020